

Milé sestry a milí bratři!

Letošní sbírka na Velikonoční neděli je určena Farnímu sboru v Hranicích na přístavbu a rekonstrukci našeho kostela. Jeho zoufalý technický stav už trvá několik desítek let. Zdi jsou rozežrány solí, která se v něm téměř 140 let skladovala, plynový kotel vrčí přímo v modlitebně a nemáme ani kam jít na záchod. Přesto představuje pro naše členy „srdeční záležitost“. Je nás jen hrstka, ale držíme pospolu, máme tři varhanice, nové varhany, činorodou farářku, pár mládežníků i dětí.

Odvážili jsme se udělat krok do nejistoty a zahájili jsme stavbu. Kdybychom se do toho nepustili teď, tak už nikdy. Líp už bylo. Sehnali jsme z různých veřejných zdrojů i vlastní obětavostí asi 2/3 potřebných prostředků, ale nestačí to. Věřte, že nevymýšlíme žádné zbytečnosti ani okrasy, jen základní věci, které dnes už jsou standardem. Zejména starší členové sboru se k rekonstrukci s nadějí upínají, a také zdejší veřejnost reflektuje zahájení oprav až překvapivě radostně. Prostě je všem líto, že naše „Solárna“ zevnitř i zvenčí víc hyzdí než zdobí.

Neměla lehký osud. Kostel sloužil bratřím od 15. století až do roku 1626, kdy byl vypálen dánskou armádou. Na jeho základech v rámci rekatolizace postavili katolický kostelík, využíval se 120 let a pak ho Josef II. zrušil. Stal se z něj sklad soli a později kdejakého hospodářského harampádí. Jakmile to dějinné události dovolily, evangelíci si jej v roce 1923 za své koupili a celý opravili. Zažil 16 let pokoje a přišla 2. sv. válka. I za ní fungoval. A za komunismu pak znovu začal chátrat... Zavazuje nás i vědomí slavných předchůdců – v 16. století spravoval zdejší sbor Jiří Strejc, jeden z překladatelů Bible kralické, a to skoro 30 let. Narodil se zde i jeho syn Daniel Vetter, pozdější bratrský tiskař a spisovatel, manžel Komenského schovanky Kristiny Poniatovské...

Když dokázali bratři před námi překonat zlé časy, nenecháme kostel spadnout. To by byla smutná vizitka naší generace, žijící oproti nim v nepoměrném blahobytu. A do toho přišel koronavirus. Jako blesk, který všechno změní. Hodně lidí teď bude mít existenční starosti, na Velikonoční neděli do kostela nikdo nepřijde a klasická podoba sbírky tím také padá. Nežehráme. Věříme. Božímu úradku i Vaším srdcím. Že se v nich najde ochota k obětavosti i cesta, jak nám i v „neklasických“ dobách pomoci.

Vždyť „Vy jste sůl země...“ (Mt 5,13). Vy i my tady v Hranicích.

Upřímné a vděčné „Pán Bůh zaplať!“ všem, kdo jakkoli přispějete, a pamatujte na nás, prosíme, i na modlitbách.

Za Farní sbor v Hranicích
Barbora Šimečková, členka staršovstva

Hranice 3. dubna 2020

▼ stávající stav

▼ plechová toi-toi před kostelem

▼ kýžený stav

